

עלון הכפר

גיליון 17

יוני 2014

עדכון פרטי תושבים

בימים אלו אנו נמצאים בעיצומו של איסוף שמות, כתובות ופרטים של תושבים כדי שנוכל לעדכן את מאגר הנתונים שלנו לטובת הוצאת אלפון מעודכן. כמו כן אנו מבקשים באותה הזדמנות לעדכן את המיילים שלכם כדי שכולם יוכלו לקבל דואר אלקטרוני מהוועד.
במזכירות, במכולת של דפנה ומשה וכן אצל רחל מהדואר ניתן לעדכן את הפרטים בדפי הטבלה המיועדים לכך. תודה על שיתוף הפעולה !!

הסעות לקייטנת "בית ספר קיץ" בדרום השרון לכיתות א', ב'

האיסוף מתבצע גם באמצעות האוטובוס הצהוב של המועצה וגם במיניבוס. לתשומת לבכם – האוטובוס לא נכנס לרחוב האלונים.

להלן מסלול ההסעות לקייטנת הקיץ של דרום השרון לפי תחנות:

אוטובוס:

תחילת מסלול האיסוף בשעה 07:10 בבוקר:

- 1 - שרת / המשאבים (כיכר התזמורת)
- 2 - שרת / בית העם
- 3 - הפרדס / מעלה הוורדים
- 4 - הירקנים / סמטת הנוער
- 5 - השקד / הכרם
- 6 - השקד / הבנים
- 7 - התות / הברושים
- 8 - התמר / הבריכה
- 9 - דרך המלך – שתי תחנות
- 10 - האלונים / הברושים
- 11 - הברושים (משפי קאופמן) – מול התחנה
- 12 - בית העם (משפי שקד) – מול ה"לול"
- 13 - המייסדים – אל על
- 14 - המייסדים / האלונים (מכולת ישנה)
- 15 - המייסדים / הלימון

מיניבוס:

המיניבוס יעצור בשלול תחנות בלבד רמות השבים ושתי תחנות נוספות בכפר מלי"ל.

תחילת מסלול האיסוף בשעה 07:10 בבוקר:

- 1 - התרנגול
- 2 - בית העם – ליפמן
- 3 - בית העם – מזכירות

מסלול פיזור הילדים בסוף יום הפעילות הינו באותן התחנות.

חדשות תרבות

כולם מוזמנים להרצאה בנושא:

טיפול באמצעות שיטת "בואן" (Bowen) טיפים קטנים שיכולים לעזור הרבה...

מועברת על ידי אבי סריד פיזיותרפיסט ומטפל ברפואה משלימה

שיטת "בואן" הינה טכניקת טיפול במגע עדין. הטיפול מעורר את מנגנון הריפוי הטבעי של הגוף ומאפשרת לטפל במגוון רחב מאוד של בעיות גופניות ורגשיות, ולכל הגילאים.

המגע מינימאלי ובלתי פולשני – התוצאות מפתיעות.

פרטים נוספים באתר: www.AviSarid.com

תכנית ההרצאה:

- ◆ דרכי מניעה וטיפול עצמי לבעיות אופייניות: רצפת אגן, כאבי גב ופריצות דיסק, פציעות, מיגרנות, שחיקת מפרקים, התעמלות נכונה, יציבה וארגונומיה, בעיות רגשיות, נשים לפני ואחרי לידה, בואן לתינוקות וילדים ועוד...
- ◆ טיפולי "בואן" לתינוקות ילדים ומבוגרים.
- ◆ התנסות חוויתית בטיפול "בואן".
- ◆ שאלות אישיות.

ההרצאה תתקיים ביום חמישי ה- 31.7.14,

בשעה 20:30 בחדר ותיקים.

מספר המקומות מוגבל-

רישום מוקדם אצל אריאלה במזכירות הוועד 09-7448111

חדשות הספרייה:

לקנות ולמכור

לרגל סוף שנת הלימודים וחודש הספר העברי
ספריית "לול" מזמינה אתכם
לקנות ולמכור ספרי לימוד וקריאה משומשים,
משחקי מחשב וסרטי די.וי.די

ביום רביעי, 2.7.14 בשעה 17:00 ברחבה מול הספרייה.

"תיאטרון מהספרים"

בואו לגלות את קסם הבמה, את העולם הקסום שבספרים וגם את..... עצמכם!
בסדנה נכיר ספרים שייקחו אותנו אל מחוזות הפנטזיה והחלום... יוציאו אותנו
למסע הרפתקאות... יכניסו אותנו למתח... יצחיקו אותנו...! נשתמש בדמיון,
בגוף, בקול – נשתחרר, נעז, נמציא, נבטא...
בקיצור, נעשה חיים!!!

הסדנה מיועדת לעולים לכיתות ד', ה', ו'

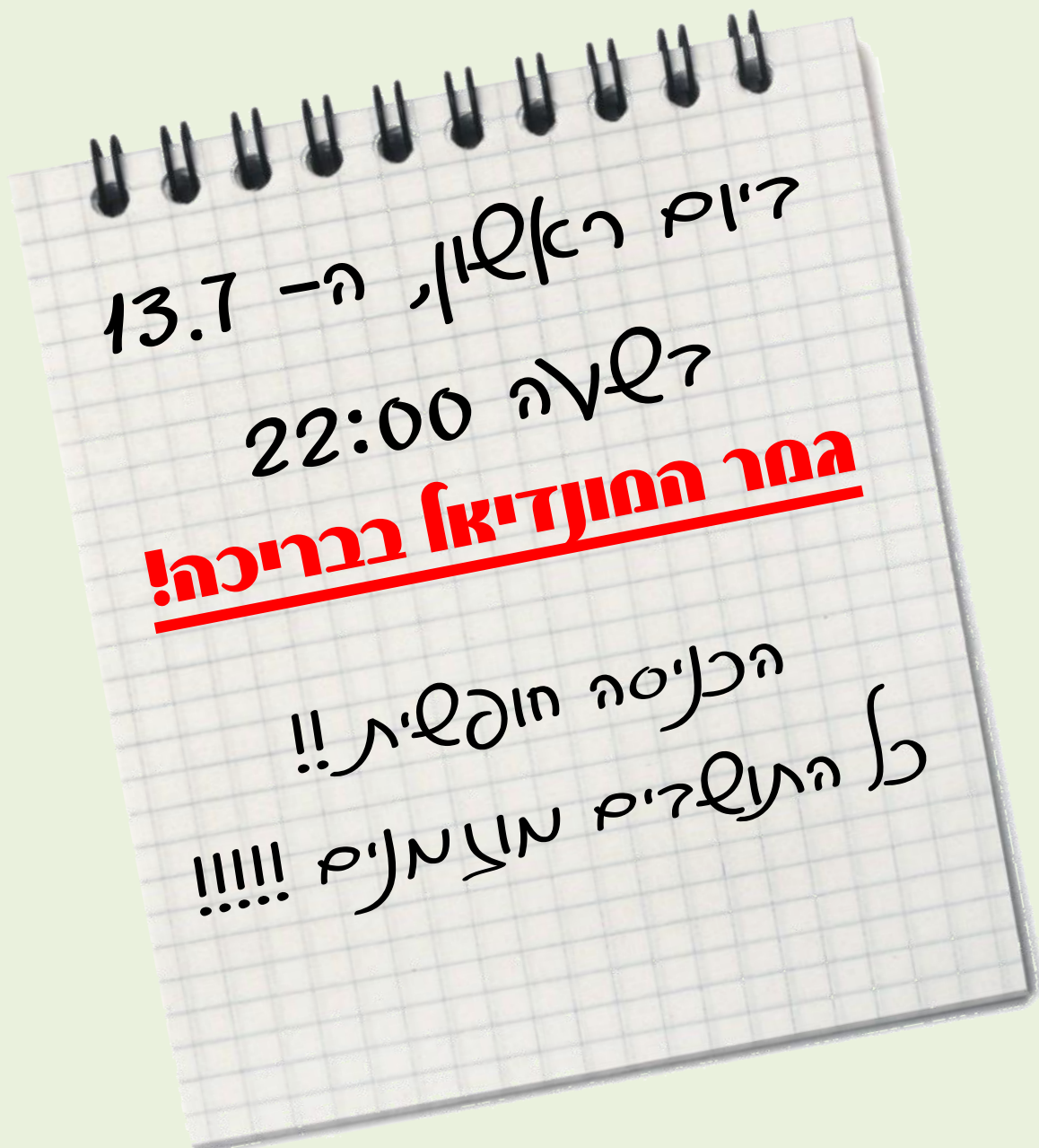
ותתקיים בבית העם בימים 17-21/8/14 בין השעות 10:00-12:30

מחיר 450 ₪ למשתתף

הרשמה מוקדמת בלבד אצל מנחת הסדנה
יולי הרגיל שדה - שחקנית, במאית, מורה לדרמה - 054-3091773
(פתיחת הסדנה מותנית במינימום 12 משתתפים)

אתח מוזכרות

סרטים לכל המשפחה בבריכת השחייה !!!!

ביום חמישי, ה - 3.7.2014 בשעה 20:00, יוקרן הסרט -

לצוד פילים (ישראל, 2013)

סרטו של רשף לוי.
לאחר שאביו נפטר במפתיע,
נמסר יונתן בן ה-12 לסבו אליהו (ששון גבאי),
אשר היה לוחם לח"י ושדד בנקים
כדי לממן את פעילות הארגון.
כעת הוא בבית אבות עם חברו ניק (מוני מושונוב)
ואשתו רודה הנמצאת בתרדמת.
אחיה של רודה, מייקל (פטריק סטיוארט)
הוא שחקן מובטל שמגיע לבית האבות
לאחר שהוא לומד על מצבה של אחותו.
יונתן הצעיר מתכנן את נקמתו בבנק בו עבד אביו
שסירב לשלם פיצויים על מותו,
ואוסף את כנופיית הזקנים כדי לשדוד אותו.
עם יעל אבקסיס, משה איבגי וצביקה הדר

ביום חמישי, ה - 24.7.2014 בשעה 20:00, יוקרן הסרט -

כידון (ישראל, 2013)

קומדיית נוכלים ומרגלים המתרחשת
על רקע פרשיית חיסול מחמוד אל מבחוח בדובאי.
כאשר פרצופם של סוכני מוסד כביכול
מתנוסס על שערי עיתוני העולם,
בטענה שאלו חיסלו את מבחוח,
אנשי המוסד עצמו מופתעים לגלות שהאנשים האלו
מעולם לא עבדו עבור הארגון.
התעלומה ממשיכה לגדול כשאנשי הביטחון הישראלים
מצליחים לעצור את חוליית החיסול הזו,
הטוענת שהם חלק מיחידת החיסול הסודית "כידון".
מי הם בעצם האנשים האלו?
עם ששון גבאי, מנשה נוי, ישראל קטורזה,
ריימונד אמסלם, לימור גולדשטיין ובר רפאלי,
ביים עמנואל נקש.

פעילות לילדים בקיץ:

"איצור ולהנות מהצמנו"

סדנת פיסול בקרמיקה חווייתית בת 4 מפגשים לגילאים צעירים 4.5 ומעלה וילדי בית ספר

בסדנא נפסל בחומרים פיסוליים שונים
ונעמוד על החיבור בינם לבין חומרים טבעיים קשיחים
נכין שעונים מקרמיקה בליווי שכן
שיעניין ויסקרן את הילדים בידיעות מתחום השענות

המון הנאה בזמן היצירה מובטחת!

הסדנא תתקיים ברמות השבים בחדר שליז הספריה

בימים ראשון בין השעות 18:00-19:20 (6/7, 13/7, 20/7, 27/7)
או בימים רביעי בין השעות 16:00-17:20 (9/7, 16/7, 23/7, 30/7)
עלות הסדנא 270 ש"ח

לפרטים והרשמה לרונה דן איצור 0507599524

מועדון ההרצאות של יום שלישי

מועדון ההרצאות יוצא לפגרת הקיץ
נחדש את הפעילות אחרי החגים !!
חופש נעים לכולם

ברכות:

מזל טוב לשיילי כסלו על זכייתה כסגנית אלופת הארץ באקרובטיקה לילדות – יישר כח !!
מזל טוב ליוספה ואלון בלקין להולדת הנכד, בן לאון וסיוון.

יוליאני - רמח הנוער

שבת מחנאות

מחנה הקיץ מתקרב, ההכנות וההתארגנות התחילו כבר לפני חודש וכבר אפשר לסמן V ענק על שבת מחנאות עבור כלל חניכי הלול. במהלך סוף השבוע המחנאי כל שכבה הייתה צריכה לבנות נושא שקשור לנושא שנבחר לשבת המחנאות 2014 - תקופות שלטון שונות בארץ ישראל. כל שכבה קיבלה תקופה, בנתה מבנה שונה ובסוף הציגה אותו בפני חבר השופטים. תודה לוועדת מחנאות שארגנה את סוף השבוע והכינה את החניכים לקראת מחנה הקיץ!

ליל הגשרים

ביום שלישי, 17.6.2014 התקיים א"ש לילה מטורף בשדות של רמות השבים. הנושא של הא"ש לילה היה ליל הגשרים ובמשחק מטורף של כל חניכי הלול, כל שכבה הייתה צריכה לפוצץ גשר אחר מבלי "שהבריטים" יתפסו אותם. את האימונים לקראת פיצוץ הגשרים העבירו המדריכים בשטח הלול ומכאן יצאו בצורה חשאית לקראת המבצע. עם רדת החשכה פוצצו כמעט כל הגשרים, למעט אחד.

בשנת 1946, 17.6-16, פוצצו הגשרים – בדיוק 68 שנים אחורה!
תודה רבה לוועדת שכב"ג ושיא שארגנה את האירוע הכי מפוצץ של השנה!

ים אל ים

במהלך חופשת שבועות יצאו לטיול מים אל ים חניכי השכבה הבוגרת משכבה י' ומעלה. אמנם היה טיול בנים והמחסור בבנות הורגש אך אין שום ספק שהיה טיול מדהים. ארזנו את כל הציוד על הגב, בדקנו שיש מספיק מים, אוכל ומפה ויצאנו לדרך.

את היום הראשון של הטיול התחלנו בתל עבדון (שנמצא כ 5 קילומטר מחוף אכזיב), תחילת נחל כזיב. לאורך נחל כזיב היו המון מעיינות שהעברנו בהם את השעות החמות ברביצה ממושכת במים. נכנסנו לעין טמיר, נקבה עמוקה בתוך ההר אשר מגיעה עד לראשית הנביעה בהר. טפסנו למבצר המונפורט אשר צופה על כל האזור והמשכנו לגשר אלקוש. אל הגשר הגענו ממש בשעות החשיכה לאחר שהייה ארוכה בבריכות המים של נחל כזיב במטרה לברוח מהשעות החמות. לנו ליד גשר אלקוש.

ביום השני המשכנו ללכת על נחל כזיב, עברנו מעיין שנקרא עין חותם, שגם בו היינו חייבים שנציגות מהקבוצה "תרביץ" טבילה סמלית (תודה לאורי ויובל). מנחל כזיב עברנו לנחל נריה שמתפס כמעט עד לפסגה של המירון. ירדנו את הר מירון ולנו ליד יישוב מירון בחניון הרשב"י (רבי שמעון בר יוחאי). לאור התרעה על גשם שאמור לרדת לפנות בוקר חיפשנו פתרון לנו ולתיקים מפני הגשם. בסוף התעוררנו עוד לפני שהגשם הספיק לרדת והכל הסתדר (כמו שתמיד מסתדר בטיולים).

ביום השלישי טיילנו בנחל מירון שגם הוא שופע בבריכות מים צלולות ומדהימות ביופיו. בסוף נחל מירון עלינו לנחל שכוי שמוביל לראש פינה וחתכנו מהשביל המסורתי של "ים אל ים". היום האחרון של הטיול היה יום שישי ושעת החזרה דפקה בדלת האחורית. המשכנו לכיוון ביריה וצפת. גם שם העלייה הייתה לא פשוטה כלל אך הנוף שנתגלה בקצה העלייה היה שווה את הכל. לאחר עלייה של מספר שעות טובות נתגלה לעינינו נופו של עמק החולה ותצפית מרשימה על רמת הגולן והתלים אשר מעטרים אותה. ירדנו בוואדי המוכר – גיא אוני, נחל ראש פינה אשר מוביל ישירות לראש פינה העתיקה על דרך שצועדים בה יושבי ארץ ישראל מאות שנים.

ניתן לסכם את הטיול כהצלחה גדולה וחוויה מדהימה. אמנם היה טיול קשה אך בשביל הדברים הטובים צריך לעבוד קשה.

תגלית הטיול

התבלין הכי טוב הוא רעב ומאמץ קשה לפני האוכל. תודה בשם כל הצוות לרכב הליווי של הטיול – יואב יזהר ומשפחתו – שהיו ברקע כל הטיול ואפשרו לנו לטייל בצורה בטוחה ורגועה.

שבת הדרכה 2014 - שכבה ח'

מאנאל דרעה - חניכת שכבה ח' ד"ר א"י רמות השבים

אם אודה באמת, לא ממש התלהבתי מהרעיון של לקום מוקדם ביום שבת, לנסוע לבני ציון במיניבוס צפוף ומסריח ולוותר על כל כך הרבה שעות שינה שלא היו מזיקות לי. אבל למזלי, לא ויתרתי לעצמי ואני בטוחה שאת היום הזה אף אחד מחניכי שכבת ח' לא ישכח. בשעה 9:00 התייצבנו כולנו ב"לול" עם בקבוק מים גדול, 2 מתנות למשחק הגמד והענק ושקיות שינה בעיניים שקשה היה לפספס. בשעה 9:30 עלינו למיניבוסים וכשהגענו לסניף בני ציון נכנסנו אל המועדון שלהם והתחלנו בפעילות "בוקר טוב" מטורפת שהעירה את כולם. לאחר מכן, קיבל כל ילד פתק עם שם של ילד אחר, שלו הוא צריך להביא בסתר מתי שיבחר את המתנות שהכין מראש. אחרי הגרלת הפתקים העבירו שני ילדים מהשכבה פעולת התנסות (מדהימה) ואחרי הפעולה המדריכים העבירו לנו פעילות בנושא תכנון זמן שאני בטוחה שתעזור לכולנו בחיי היום-יום, בעיקר לקראת ההצטרפות לצוות. אחרי הפסקה משחררת ומלאת ממתקים התחלנו להכין את ארוחת הצהריים המפנקת שלנו (פתיתים, סלט ואיך לא – שניצל תירס) ובירכנו ב"סבלנות רבה" על האוכל. אחרי ארוחת הצהריים העבירו שתי חניכות פעולת התנסות שנקטעה בגלל בעיות טכניות (אבל הן ימשיכו אותה בהזדמנות), ניקינו את הסניף וחזרנו הביתה עייפים אך מרוצים!

הבזקים מהעבר

75 לבית העם

מה לבית הכנסת בבית העם?

מייסדי רמות השבים היו ברובם חילונים בהשקפתם ובאורח חייהם. הם נזקקו לשירותים דתיים רק במועדים מיוחדים, כגון חגים דתיים, ובייחוד מועדים אישיים כעליה לתורה בבר מצווה, ולהבדיל – קבורה. אך היו בין המייסדים גם בעלי אמונה דתית שביקשו לקיים אורח חיים דתי, שעיקרו - תפילה בציבור בשבתות וחגים, קיום קהילת מאמינים (Kehilla גם בגרמנית), וכמובן קיום מוסד החברה קדישא'.

למעלה: עלייה לתורה של אכסל וולפסון, שימו לב לארון הקודש הנייד ולדגל ישראל.
משמאל: עלייה לתורה של עמנואל קליימן (אוקטובר 1935) ליד בית המשפחה.

החלטת מועצת הכפר מ-26 באוגוסט 1934 משקפת את יחס הנהגת היישוב לקהילה: 'לגבי ההיערכות לתפילה - הוחלט להשאיר את העניין לתושבים המעוניינים בכך'. פירוש ההחלטה שלא מתנגדים לקיום הקהילה אבל גם אין נותנים לה מעמד מחייב בין מוסדות הכפר.

קו זה נשמר למעשה גם בשנים הבאות. בכל פעם שהחבר שרק, הנציג הפעיל של הקהילה, פנה לוועד בבקשת עזרה כספית, בעיקר לצורך קיום מתחם לתפילה בציבור, הוא נענה בתשובה מסויגת – הוועד היה נכון לסייע לקהילה בתשלום חלקי, רק במידה שהגבייה הפנימית מחברי הקהילה לא תספיק.

באופן שונה נהג הוועד בעניין החברה קדישא', שהרי לשירותי מוסד זה יידרש בהכרח כל אחד מהתושבים ועל כן באסיפת חברים ב-31 באוקטובר 1938 ההחלטה 'להעביר את ניהול חברה קדישא לוועד התקבלה פה אחד. באופן זה כל החברים יהיו שותפים בה'.

בשלוש השנים הראשונות כמעט ואין דנים בנושא הקהילה ובית הכנסת. בשנים 1937, 1938, הנושא מופיע בתדירות גבוהה למדי. נראה שהקושי במציאת מקום תפילה העיקר מאוד על הקהילה. תחילה שימש לכך הצריף של אלפרד שרק, אחר כך חדר שכור בבית משפחת יוליוס נבל

ועוד מקומות שונים. כשגם סידור זה לא התאים, העלה החבר שרק פתרונות יצירתיים כגון הקמת אוהל תפילה בגן טריטש. הוועד שדחה את הרעיון, החליט לשכור על חשבון, חדר בבית מייזל אשר ישמש כבית תפילה זמני, עד לסיום בניית בית העם. על אותו בית תפילה זמני כתב דן שטייניץ: 'המושבה הייתה קטנטנה, וציבור באי בית הכנסת (בבית מייזל) היה קטן עוד הרבה יותר. פעמים חסרו בבית הכנסת גברים להשלמת המניין והיה צריך להנהיג בין התושבים תורנות להשלמת מניין'.

למרות כל האמור עד עתה, נראה שמתחילת תכנון בית העם, נכלל בו גם מתחם תפילה. תופעת המיזוג בין היכל תרבות חילוני לבין מתחם תפילה דתי, הייתה ייחודית לבתי העם ביישובים הכפריים של עולי גרמניה (כמו למשל בגן השומרון, כפר שמריהו, שדה ורבורג ובית יצחק). המיזוג הזה היה תוצאה של מספר גורמי השפעה. ביישובים אלה היה הקשר לדת רופף או סמלי בלבד, היה זה גם פתרון חסכוני במציאות של מחסור במשאבים, אך החשובה מכולם הייתה רמת הסובלנות הגבוהה וראיית הדת כאחת הפנים התרבותיות והחברתיות של היישוב. כל הגורמים הללו היו תקפים גם בכפרנו, ועל כן בתכנון ובבנייה של בית העם הוקצה מיוחד לבית התפילה ובישיבת ועד ומועצה, ב-22 בנובמבר 1939, סמוך לחנוכת הבית, אושרה 'בקשת הקהילה להקים ארון תורה על חשבון הוועד'. בארון הונחו ספרי התורה ופריטים אחרים שהביאו עמם המתישבים הדתיים מגרמניה. באירועים חילוניים כוסה הארון בוילון שנרכש במיוחד למטרה זו. בבית הכנסת לא יוחד מקום ליעזרת הנשים' וההפרדה בין גברים לנשים הייתה סמלית בלבד.

טקס הכנסת ספרי תורה, שהביאו המתישבים מגרמניה

נראה שהקמת מתחם תפילה רשמי בבית העם השפיעה על המודעות לצורך בהגברת החינוך היהודי לנוער. בישיבת ועד ומועצה ב-21 בדצמבר 1939, הוצע 'לקרב את הנוער לדת'. לשם כך צריך 'לפנות לאדם צעיר יותר, בעל אישיות מתאימה...'. ובישיבת ועד ב-22 בספטמבר 1940, דובר על הרצאות בנושא 'משמעות החגים היהודים והיסטוריה'.

בית התפילה פועל בתוך בית העם מזה 75 שנים, במהלך התחוללו שינויים לא מעטים: מספר חברי הקהילה הרבה יותר גדול (ועם באי בית הכנסת נמנים גם מתפללים מיישובי הסביבה); קיימת הפרדה ברורה בין גברים לנשים באמצעות מחיצה; ספרי תורה חדשים, שנתרמו בידי חברי קהילה אחדים, החליפו את ספרי התורה הישנים והבלויים, גם ארון קודש חדש נבנה בשנות השמונים (דוד אפיק בנה אותו במו ידיו).

שינוי משמעותי התחולל בשנים האחרונות ביוזמתם של תושבים אחדים שהובילו מגמה להגברת הפעילות הדתית-חברתית במסגרת 'קהילת רמות השבים'. אולם, חרף השינויים, מתחם התפילה נשאר בתוך בית העם, וממשיך לקיים את העיקרון של האחדות התרבותית בין החילוניות לדתיות.

מקורות:

פרוטוקולים מהשנים 1934 – 1940, תרגמו: חנה וינטר ותמי ישר.
 פ, לירס, **רמות השבים 1933 – 1973**, הוצאת מועצה מקומית רמות השבים, 1974.
 א, מורג, **בתי העם בישובים כפריים של עולי גרמניה בין השנים 1933-1938** כביטוי להתאקלמות
תרבותית, חיבור לשם קבלת תואר מוסמך, אוניברסיטת תל אביב, 2011.
 ד, שטייניץ, **חולות חמים**, הוצאת מועצה מקומית רמות השבים, 2003.
 פרטי מידע מסרו: משה נבל, ראובן שטיינהרדט, בנצי וקס, דוד אפיק ויוחנן וולף - תודה לכולם.

פניית צוות הארכיון לקוראי העלון ולכלל תושבי הכפר:

1) נקבל בתודה כל הערה, תיקון, תוספת, לנאמר בהבזק זה וגם בקודמיו.

2) אנו חוזרות ומבקשות להעביר לארכיון את 'סיפור המשפחה' שלכם/כן, כדי שנוכל להעלותו לאתר הכפר. עד עתה קיבלנו רק 'סיפורי משפחה' בודדים. סיפורים אלה יכולים לכלול רק נתונים בסיסיים אודות המשפחה ויכולים לכלול ספור מורחב, עם תמונות וכו' (מומלץ).

אם נחוצה לכם עזרתנו, אנא פנו אלינו בדוא"ל teud.rh@gmail.com או בטלפונים:

איריס: 050-8320123

תמי: 054-4431795

אסנת: 054-4619439

פניה אל בני דור תש"ח

אנא

ההודעה המצורפת הגיעה לדוא"ל שלי, יחד עם הבקשה שלהלן:
'חברות וחברים, אם יש ביישובכם גברים ונשים מהדור האמור (1945 – 1950) אנא דאגו לחבר אותם לפרויקט הזה. חשוב שקולנו יישמע ויישמר!'
הכוונה ב'דור תש"ח' היא לכל מי שהיה בארץ בשנים הנ"ל ויש לו זיכרונות מהאירועים של אותה תקופה. כלומר, לא רק למי שנמנו עם הלוחמים, אלא גם אחרים - אזרחים וילדים, בקיצור כל מי שזוכר. המעוניינים יכולים לפנות בדוא"ל המצוין במודעה וגם בטלפון: 02-6202112.

<http://www.wzo.org.il/tiud>

המחלקה הציבורית העולמית
דור ציוני
משרד ראש הממשלה

"היינו צעירים ילדים וכבר גוייסנו למלחמה..."
"גרגנו לעמוד מעבר לגדר בנגל אחרי בית הספר ולצפות בעולים החדשים מגיעים"

משרד ראש הממשלה באמצעות ההסתדרות הציונית העולמית מזמינים אתכם, בני דור תש"ח, להשתתף בפרויקט הלאומי "תיעוד דור תש"ח"

בני הדור שנכח בארץ בתקופת קום המדינה, הדור שיישב אותה, עבד בה, נלחם על עצמאותה והיה חלק ממנה: חשוב לנו לתעד את סיפורכם, השזור בהקמת המדינה הצעירה ולהעבירו בגאווה לדורות הבאים.

אם אתם או מי מקרוביכם הייתם בארץ בתקופת ימי תש"ח 1945-1950 ומעוניינים לספר את סיפורכם האישי ולתעד אותו למען הדורות הבאים, הנכם מוזמנים ליצור עמנו קשר. לפרטים ושאלות ניתן לפנות לצוות

הפרויקט בדוא"ל Tiud@wzo.org.il:

התיעוד יבוצע באמצעות ראיון מצולם.

לשליחת פנייה באמצעות טופס מקוון לחצו כאן.

מדור "אגו" תחנת אמצע החיים

שפי קליינר

בכל פעם שאוטובוס החיים מתקרב לתחנה חדשה בחיינו, אנו נאלצים לבדוק את ערכינו ואת תפיסותינו היסודיות אודות יחסינו עם הזולת ועם עצמנו, הזמן שחווינו והזמן שנותר לנו, החלומות, המטרות, מידת הסיכון או הביטחון שאנו חשים, ומידת הגמישות או התקיעות שהתחנות משאירות בנו. לעיתים מתברר לנו שהזהות שהתאימה לנו בתחנה הקודמת אינה מתאימה יותר ואפילו בולמת אותנו ואנו מוכנים לזנוח אותה ולהרשות לעצמנו לבטא חלקים חדשים נוספים בתוכנו.

תחנת אמצע החיים (גילאי 40 - 65) מציבה אותנו מול מצב ייחודי מאוד. זו הפעם הראשונה בחיינו, שבה אנו רואים את כל התחנות שעברנו וגם את התחנה הסופית. הזמן החולף מתחיל להאיץ בנו ולנשוף בעורפנו.

אם נשלים עם עצמנו בתחנה זו ונקבל עצמנו - על כל החלקים שבנו – יביא גיל זה לתחושת עצמיות מחוזקת ומטרה מחוזקת, התחדשות ופתיחת שער לשנים של ביטחון וסיפוק מרבי.

בגיל זה כל התפיסות שלנו עוברות שינויים קיצוניים. התפיסות לגבי איזון בין עבודה ופנאי, זמן שחלף וזמן שנותר, דרישות מאהבה, דרכי הבריאות. מעמדנו ביחסינו עם ילדינו והורינו משתנה. אנו הופכים הורים לילדים בוגרים, ה"קן המתרוקן", הורינו מזדקנים, ואנו בוחנים את תרומתנו לקהילה בה אנו חיים. פג תוקפם של כמה ממקורות האושר הישנים (ילדים וכו'). רובנו מרגישים בטוחים לחדול מלרוץ ולהיאבק - ומוכנים קצת להירגע. אנו מוטרדים פחות מדעתם של אחרים עלינו, וחלק מיצר התחרותיות והכפייתיות מתרכך. אנו עוברים לדבר יותר על הגשמה עצמית.

תחושת הזמן האוזל גוברת, אותות הגיל ניכרים בידידינו ואנו משגיחים יותר על בריאותנו. הזמן האוזל משדר לנו, מחד - אם לא עכשיו, אימתי - ואנו רואים שינויים רבים בתחנה זו - גירושים, נישואים שניים, לידות אחרונות, שינויי קריירה, שינויי מגורים, ומצד שני - השלמה, רצון להגשים עצמנו - ליהנות ממה שהשגנו, ולשמור על הישגינו. גברים בתחנה זו – מגלים עניין רב יותר ביחסייהם עם הסובבים ועניין אסתטי בסביבתם. עשויים לבטא צורך ברגש וליטוף ולהודות ברגשותיהם האמתיים, ונשים - מתחילות לבטא תוקפנות וצורך בפיקוד וניהול. נושא ההישגיות הופך מכריע אצל נשים כאשר הן משוחררות יותר בהבעת רגשותיהן ואינן כבולות במאמץ להשביע רצון כולם.

הצלחה בתחנה זו (ובכל תחנה אחרת) תלויה במוכנות ובמודעות שלנו נפשית, שכלית וגופנית לשינוי, במידת הגמישות שלנו לשינוי ובמידת הפתיחות לתחומי עניין חדשים-מקצועיים, חברתיים ואינטלקטואליים.

בתחנה זו - נוכל סוף סוף להרשות לעצמנו לעשות את מה שאנחנו אוהבים ולא רק את אשר אנחנו חייבים.

שפי קליינר – מטפלת פרטית וזוגית בשיטות האימגו והגשטלט
ניתן להפנות שאלות ובקשות למייל shafiyk@gmail.com

לכתוב, לתבל, לשתף ולהעשיר

אופיר אלמן

כמו הרבה דברים מעשיים שמתרחשים בפועל בחיינו, למעט ניסים כמובן, עלון רמות השבים הוא פרי נכונות של תושבים פעילי מקלדת, "משוגעים" יחסית לעניין, שטורחים והוגים וכותבים וגם שולחים.

הלוואי שנגיע לכך שרבים מהתושבים יכתבו "מעט" ולא להיפך והעלון יהפוך לאמצעי ביטוי והתייחסות של קהל תושבים הולך וגדל עם נכונות להתבטא, לשתף, להעשיר את כולנו בכתבתם ולתבל מעת לעת את השגרה במשהו משלהם ככל שיבחרו.

לכל אחד יש ודאי עמדה, דעה או רעיון מעניין? על צביון היישוב לדוגמא, על הקשר בין מזרח ומערב לדוגמא או על פתרונות חניה למיניהם. אולי משהו שקשור לבריכה או לבית העם? לכל אחד יש לפחות איזו הצעת ייעול יישובית מקורית? בהקשר לחזות כפרנו ואולי בענייני בטיחות וביטחון או תקשורת לציבור.

למי מאתנו אין סיפור אישי או הגיג נחמד שווה שיתוף, בראש או במגירה? ואפשר שיש אמירה בהקשר לעלון עצמו, תכניו ושות'. גם פוסטים הולך יופי.

אחד = אחד ואחת.

תיקון שבועות

אופיר אלמן

בחצות של ערב שבועות אני מוצא את עצמי, חמוש ברעייתי, מציץ מבעד לדלת בית העם וצופה במעגל אנושי שהתכנס לו שמה לתקן תיקון של שבועות ולהרחיב תובנות דעת ולב באשר לעשרת הדברות וענייני תורה אחרים.

ומה פתאום אני ומה לנו שם בשעת ליל זו?

יען כי הרב עמי כהן, מתקשר אלי באיזה ערב, שבוע לפני, ומבקש ממני להשיח אודות "לא תגנוב". למה דווקא אני, שבגיל שמונה כבר סחבתי איזו סוכריה על מקל מאיזה קיוסק ובתיכון נטלתי בחינה מהמזכירות? כי שאר הדיברים כבר תפוסים מן הסתם. חמש דקות הוא אומר. חמש דקות על השעון. אז שבוע שלם אני הוגה לי בענייני לא תגנוב, גולש ומתייעץ ובעיקר מנסה לתמצת למסגרת הזמן הקצוב.

לכבוד המעמד אני, יורם שכמוני, מתלבש לי באורח יהודי שכזה במושגים שלי. שחור ולבן כזה כמו בבני ברק, וכך אנו פוסעים לנו פנימה וחוזים, שומו שמים, בשלל מלבושי גיינסים, טי שירטס, סנדלים ואפילו כפכפי גומי רחמנא ליצלן.

עמי, עגול ומואר פנים עומד לפני קהל המעגל ובהתלהבות יתרה שכזו נושא דברי תורה ותבונה ממנו אני למד בין השאר כי הולך ופחות הדור. אינו עוסק בנו, עמך, שהרי אנו כידוע הולכים

ומשתבחין אלא בדור המנהיגים. איפה יש לנו היום טיפוסים כמשה וכיאשיהו? לאן נעלמו ההרצלים והבן גוריונים? ושפיגלר וסטלמך מודל 2014 יש? ועוד למדתי על חשיבותן של שאלות פתוחות הנותרות ללא מענה מיידי והמובילות לחשיבה, לצמיחה ולהתחדשות.

ואז החלו המיני הרצאות על כל דיבר ודיבר. ומסתבר שעמי גרר מנין אנשים משלוות שגרתם לעיסוק וחקירת הדיברים למיניהם. התעמקות החברים בתחום הניבה תובנות מקוריות וחומר הרהור ומחשבה קדימה. ולמדתי גם, כי 5 דקות זה דבר די נזיל כשעוסקין אנו בענייני תורה וגמישותו של הרב המנחה אפשרה, ברוח המונדיאל, תוספת זמן פציעות כפול, משולש ואף מרובע. מה שהפך 50 דקות על פי התכנית לשעה ומחצה מלאה. שוב כנראה ברוח המונדיאל האמור. ועוד זכורים לטוב מהערב יענקליה קלדרון שניצח על מערך הכיבוד המכובד, והתרועעות האנשים בסוף הלילה שעשתה עוד כמה חיבורונים בינאישיים וטווחה, בקטנה, שכבת היכרות נוספת.

... נכון, לא הכל עובד כידוע היטב ברמות השבים. המיזוג בבית העם עובד גם עובד ברוך השם, מרעיש קמעא כדרך מזגנים ומקרר הרבה הרבה יותר מקמעא עד שאני תוהה אם לא רצוי לשקול ולהוסיף איזה דיבר או תקנה ברוח המפגש, תרתי משמע, לא תצנן עד תקפיא את רעך וגו'.

תיקון ליל שבועות צ'רית רחל

אני מתכבדת להביא בפניכם את הרשימה של הרב עמי כהן לתיקון ליל שבועות שנערך בבית העם בערב שבועות. עמי, צהלה וילדיהם מתגוררים מזה 9 חודשים, בסמיכות לרמות השבים על מנת לתרום מידיעותיהם לקהילת בית הכנסת בכפר. עמי מנהל עמותה שמפעילה תכניות העוסקות בזהות יהודית - ציונית ומורשת ישראל בכל הארץ והוא מעביר סדנאות לילדי שנת הבר מצווה במושב:

זה החל ב- 23:00 עת אנשים החלו לזלוג לבית העם לערב לימוד מיוחד. לאחר שיחה ראשונה שהועברה בנושא תורת המלאכים ותורת ר' עקיבא עברנו לרב שיח מרתק בנושא עשרת הדברות. עשרה אנשים נבחרים שנתבקשו מבעוד מועד לדבר במשך 5 דקות על אחד הדברות המופיעים בעשרת הדברות שלנו. התחלנו ב- 24:30 לערך וכבר היה קהל רב מאוד, שגם אותי אפילו הפתיע. ראשונה בקודש פתחה **עילית מוכתר - פרבר** שעל אף ההתראה הקצרה (בצהרי אותו יום ליד הקופה במכולת של דפנה ומשה..) שיתפה את כולנו בצורה ברורה ורהוטה, כפי שהיא יודעת ב- 2 מחשבות בסיסיות על הדיבר "לא תחמוד".

מיד לאחריה עלתה **השופטת רותי לורך** ודיברה על הדיבר לא תענה ברעך עד שקר - על אמת ושקר והודאת נאשם כלפי עצמו וקרוביו.

על הדיבר לא תגנוב דיבר בחן רב **אופיר אדלמן** שהדגיש את הנזק המרחבי במעשה הגניבה והדגיש את הצד החיובי של הדיבר - עשייה התנדבותית לטובת הציבור.

מושי זלצמן עסק בדיבר לא תנאף והדגיש את ערך הנאמנות כתשתית לחיים משותפים. הדיבר לא תרצח קיבל משמעות מיוחדת כאשר פרוי' אניק רוטשילד העלתה שאלות כבדות משקל כרופאה האמונה על החיים ולעתים ישנן הכרעות מורכבות יותר.

עמי רוזנברג סיפר על "מסעו" הקצר עם הרב שלו, הרב גוגל, מסע המברר את משמעות דיבר כבד את אביך ואת אמך בעולם מודרני, שבו הידע דווקא מצוי יותר אצל הצעירים מאשר אצל המבוגרים וחשיבות הדוגמה האישית ביחס להוריהם תכריע את הכף ביחס אליהם.

זכור את יום השבת תואר בצורה מרתקת ומפתיעה ע"י **עירית רולס** שציטטה את אהרון ברק ואת חיים נחמן ביאליק שראו ביום השבת את גולת הכותרת של השבוע וסמל יהודי שאם לקחת את השבת מהיהודי לקחת ממנו הכל.

רועי ליבנה דיבר על הדיבר השלישי - לא תישא את שם ה' אלוהיך לשווא - לא להיות מי שאתה לא. להיות אמיתי עם עצמך ועם המקום שאתה נמצא בו.

דב אבן אור הרחיב בנושא הייחודיות של התרבות והדת היהודית לעומת תרבויות אחרות ודפנה ניסגובים השלימה את הסבב של הדיברות כאשר ניתחה את אנוכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצריים בצורה מעניינת האומרת שה' עושה היכרות אתנו והראיה לקיומו היא המציאות ההיסטורית שהעם הזה קיים מאז יציאת מצריים ועד ימינו אלה. קיומנו מוכיח את קיומו.

קינח את הערב **שניאור קנייבסקי** שתיאר בהסתכלות חסידית מה התחדש באותו יום מיוחד של מתן תורה.

תודה לכל מי שנרתם להצלחת האירוע המיוחד.

האם המדע הוא בסך הכל עוד דת?

מיכאל רוטנברג

טענות מסוג זה מושמעות לא אחת על ידי דתיים ופוסט מודרניסטים שאינם מצליחים להתמודד עם הטיעונים המדעיים הסותרים את טענתם. הטענה מוצגת כדי לפסול או לגמד את כל הישגי המדע ולהיפטר מן ה"נודניקים" אחת ולתמיד.

טענות אלו מבוססות על מספר אי הבנות שהראשונה בהן היא אי הבנה – דווקא של המילה "דת".

"דת" היא מילה שמקורה פרסי ומשמעותה "חוק" (במובן של חוק התנהגות ולא במובן של חוק טבע).

מכאן נגזרים ביטויים כמו "כדת וכדין" או "דתו למות".

בימינו מיוחד מונח זה לתיאור מערכות חוקי התנהגות מסוג מסוים – לא אלה הנקבעים בבית המחוקקים אלא אלה שנטען שהם מגיעים ממקור חיצוני לאדם (אלוהים, בדרך כלל, אבל גם גורמים אחרים כמו "עיקרון" עליונות הגזע הארי).

ברור שהמדע אינו עונה להגדרה זו ולו רק בגלל שכלל אינו עוסק בחוקי התנהגות.

הוא יכול לספק לנו תחזיות על תוצאות אפשריות של התנהגותנו (כמו "אם תעשן תגדיל את סיכוייך לחלות בסרטן") אבל הוא לא מצווה עלינו לנהוג באופן זה או אחר.

לא מדובר כאן בהבדל של מה בכך כיוון שחוקי ההתנהגות המוכתבים על ידי הדתות הם פעמים רבות בלתי מוסריים ובמקרים לא מעטים גם רצחניים.

אי הבנה מן הסוג הזה מתבטאת באופן מובהק ופתטי ביותר בדבריהם של "לוחמי דת" שמנסים לתלות את אירועי השואה בתורת האבולוציה במקום לתלות אותם בדת הנאציזם.

טענה מרוככת יותר – המבדילה בין דת לבין אמונה – אומרת שגם המדע מבוסס על אמונות ולכן אין לבוא בטענות אל האמונות העומדות בבסיס הדת.

גם טענה זו שגויה, כפי שאנסה להבהיר להלן.

כולנו מאמינים בדברים מסוימים.

אנו מאמינים בחוקי ההיגיון, אנו מאמינים בכך שקלט חושינו מיצג באופן זה או אחר מציאות אובייקטיבית כלשהי, וכדומה.

מן האמונות הללו אין כל אפשרות לחמוק ואם שוללים אותן אין טעם לנסות לשוחח עם מישהו על משהו כיוון שהן המכנה המשותף שמאפשר את השיחה.

לכן גם הדתי מאמין באמונות אלו.

השאלה היא ביחס לאמונות נוספות – מעבר לאלו ההכרחיות – וכאן נבדל המאמין הדתי מן האדם ההגיוני.

האדם הרציונאלי מסתפק באמונות הנ"ל – כל השאר הוא אוסף של תיאוריות מאוששות פחות או יותר.

המאמין מוסיף לנ"ל אוסף אמונות נוספות שלא אחת סותרות זו את זו ואת המציאות.

מדובר כאן בהבדל עמוק ומשמעותי שעומד גם בבסיס הדינמיות של המדע מול הקיפאון של הדת.

לדת יש אמונות שכביכול אינן ממקור אנושי ולכן לאיש אין סמכות לשנותן.

למדען, במסגרת התיאוריות המדעיות, יש השערות המעומתות דרך קבע עם המציאות ומתוקנות, ולעיתים אף נזרקות לפח ברגע שהממצאים סותרים אותן.

טענה מרוככת עוד יותר אומרת משהו בסגנון "המדע לא הוכיח את טענותיו".

מעבר לעובדה שאי הוכחתה של טענה מדעית כלשהי אינה מהווה הוכחה לנכונות הטענות הדתיות (שרבות מהן הופרכו), לוקה טענה זו באי הבנה של המפעל המדעי.

התיאוריות המדעיות לעולם אינן מוכחות.

המדע קיים בגלל ההכרה בעובדה שאי אפשר למעשה להוכיח שום טענה לא טריביאלית שאינה טענה מתמטית, אבל המתמטיקה אינה חוקרת את העולם כי היא עוסקת בכל העולמות האפשריים.

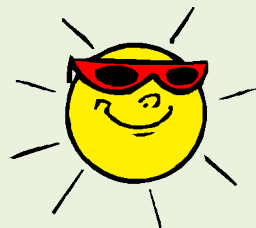
במדע היא מגויסת כדי לנסח תיאוריות ולגזור מהן תחזיות אבל המדע עצמו נשען על ממצאי הניסוי וכל תיאוריה – יפה ומתמטית ככל שתהיה – תיפול אם תחזיותיה לא תתאמנה את ממצאי הניסויים והתצפיות (בניגוד בולט לאמונות הדתיות ששורדות כל הפרכה, אבל כרגע אנו עוסקים במדע).

כמבנה מתמטי – תיאוריה מדעית מושתתת על אוסף אקסיומות המורכב מאקסיומות המתמטיקה, מאוסף ממצאי הניסויים שנערכו עד כה ומאקסיומות המנסחות חוקים המכלילים את תוצאות הניסויים, והיא מנסה לחזות (על ידי חישובים מתמטיים) מה יקרה בניסויים עתידיים.

כמובן שלב התיאוריה אינם לא הממצאים ולא תהליכי גזירת המסקנות אלא אותן השערות שמנסות לקשר את כל הממצאים באופן נקי מסתירות.

עקרונית – אוסף הממצאים ניתן ל"אריזה" בנוסחאות בכמה אופנים (שיתכן שחלקם אפילו לא ידועים) ולכן התיאוריה נשארת תמיד בגדר השערה.

ביטחוננו בנכונות התיאוריה גובר ככל שהיא צולחת בהצלחה יותר ניסויים ותצפיות אבל די בניסוי אחד שאינו תואם את תחזיותיה כדי שנדע שהיא אינה תיאור מלא של המציאות.

קול נעים לטאם !!!

